

Probojno orožje moderne vojske

Probojno orožje moderne vojske so motorizirane oklopne enote: oklopni avtomobili in razne vrste tankov.

Tanki med svetovno vojno

Tankov so se prvi začeli posluževati Angličani med svetovno vojno. Te vrste orožja je poseglo prvič v boj 16. septembra 1916. Prvi tanki so bili nerodni, zelo težki in za posadko skrajno nevarni vojni vozovi. Vojaštvo je v njih trpelo zaradi silne vročine in dušilnih plinov, katere so razvijali stroji.

Do velikega pomena so se povzpeli tanki kljub neokretnosti in neznamitni brzini 7 km na uro v bitki pri Cambraju 20. novembra 1916. Takrat jim že niso bile bodeče žice nobena zapreka. Neovirano so vozili preko strelskih jarkov. Kroglice iz puške in strojnic jim niso mogle do živga. Izborno se je obneslo to orožje v napadih na utrjene postojanke v Flandriji.

Tanki danes

Od svetovne vojne do današnje so se tanki tako razvili, da so postali z brzi 70 km na uro in z najmočnejšimi oklopi odločilno orožje. Vsaka moderno militarizirana država se je trudila, da je motorizirano napadalno orožje kolikor mogoče izpopolnila in si ga čim

več oskrbela. Dosedanji potek te vojne je dokazal, da so ravno nemški tanki zavojevali Poljsko, Holandsko ter Belgijo in posegajo z največjimi uspehi ter silovitostjo v boje med Nemci ter zavezniki.

Sestav oklopne divizije

V vojnih poročilih dnevno čitamo o poseganju motoriziranih divizij v bitke. Za boljše razumevanje nadaljnega poteka vojne bomo v naslednjem razložili: Kaj je motorizirana ali oklopna divizija?

Sedanja vojna z motoriziranimi enotami ima predvsem značaj presenečenja. Njihov napad se mora izvršiti iznenada, brez opozarjanja togega topniškega streljanja, če se le da ponoči. Sestav oklopne divizije pri nenadnih napadih je tale: najprej pride izvidniška skupina motociklistov in avtomobilov, ki so opremljeni s strojnimi, nato sledi jedro tankov težje in lažje vrste, za katerim brzi rezerva kakih 130 tankov. To je probojna sila ali železna pest. Tej sili, ako ji uspe proboj, sledijo trije bataljoni pehote na tovornih avtomobilih in motornih kolesih. Za temi

Ali si že obnovil naročnino?

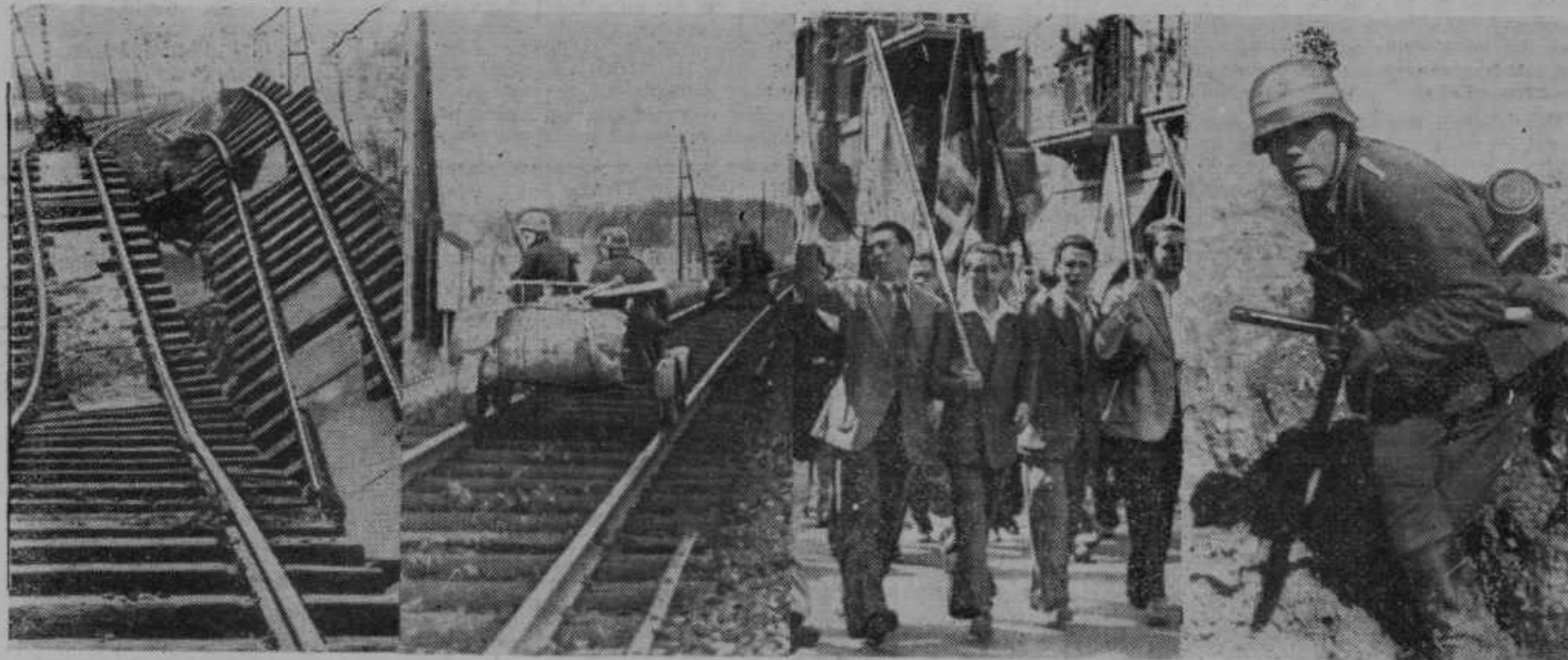
pridruži motorizirano topništvo — 24 topov kalibra 105 mm.

Tri vrste tankov in posadka

Opisu sestava oklopne divizije je treba dodati, da pozna moderna vojska tri vrste bojnih vozov: lahke, srednje in težke. Lahki so najbolj gibčni, imajo pa najtanjši oklep. Srednje težki tanki so bolj zavarovani proti izstrelkom, zato so že počasnejši, a težki tanki, ki imajo do 8 cm debele oklope, so najpočasnejši. Poleg posebnih topov zoper tanke so izumili tudi tanke, ki jim je glavna naloga boriti se proti tankom samim.

Tankom nastavljajo na pot pri prodiranju tudi razne zapreke in pasti. To so betonirane zapreke v posebnem sestavu, preko katerih tank ne more, dalje železje, katero tank ne more prelomiti, jame, v katere se tank vrne, polja, ki so podminirana in eksplodirajo, ko privozi tank nanje, v gozdovih pa križem nametana drevesna debla, preko katerih se more tank zelo počasi gibati ali pa se sploh zaustavi.

Zelo težaven je položaj posadke v tankih. Vojaštvo v bojnih vozovih ne ve, kaj se godi okrog njega. Mnogo morajo prenesti, ker sta hrup in vročina v tanku peklena, zlasti v bitki. Periskop je edino oko, skozi katero opazujejo v tanku okolico, a povelja se prenašajo preko radijskih sprejemnikov in oddaj-

Železniška proga v Belgiji po napadu angleških bombnikov

Nemške čete prodirajo v Belgijo na dresinah

Italijanska mladina se navdušuje za vstop Italije v vojno

Eden izmed vojakov nemške napadalne čete

izginil v notranjost. Slutnje policije so se uresničile. V zaklonišču je bila po vseh pravih urejena igralnica, kjer so posestniki igrali razne prepovedane igre za denar. Imela je srečno roko, kajti v varnem zaklonišču je našla nekočlo hazarderja ter mnogo sumljivih tipov obojega spola.

Najstarejša »Maginotova« črta. Dva tisoč let, preden so začeli Francozi graditi svojo Maginotovo črto, so se njihovi predniki, stari Galci, na sličen način zavarovali proti tujim navalom. Sedaj so odkrili ostanke starih utrd, s katerimi so se Galci branili napadov Hunov in drugih tujih ljudstev. Te obmejne utrdbe so pa nastale že pred dvema tisočletjema.

»Ko bi ti vedel, kako rada te imam, bi drugače govoril.«

»Z besedami me ne prepričaš; ljubezen je treba z dejanji, z žrtvami izpričati.«

»Na vsako žrtev sem pripravljena, ki ni zoper božje zapovedi, prav na vsako.«

»Božja zapoved je, da morata biti mož in žena enih misli.«

»Lepo te prosim, pusti te neumnosti!«

»Jaz pa ti pravim, pusti ti svojo trmo, če ti je kaj za mojo ljubezen. Ukloni se in drži z menoj!«

»Vse dam za tvojo ljubezen — le svoje vere ne... Moja vera mi je čez vse.«

»Torej se ne vdaš?«

»Ali res kaj takega zahtevaš od mene?«

»Brezpogojno.«

»Nikoli se ne bom vdala. V cerkev bom hodila. Boga ne bom pustila.«

»To se pravi, da fajmoštra nočeš pustiti. Premisli si! Ali boš čisto na moj kraj ali pa nič.«

S temi besedami je zapustil sobo in je šel dol v gostilno. Ker ni bilo gostov, je vzel časniki s stene in se je navidez poglobil v branje. Ni pa bral, ampak je vrtal po svojih mislih... Tilka torej ga noče ubogati. Ali more tako ženo še ljubiti? Mora jo ljubiti, z vsem srcem se je oklepa, ne more drugače. Toda pod komando se ji ne bo dal. To je danes videl, da je njena ljubezen

močnejša od njene trme. Si bo že še premislila, ko bo videla, da on ne popusti.

Podobne misli so obhajale Tilko, ko je sedela v družinski sobi. Ni se jokala, čutila je tiho zadovoljstvo, ker se je moževi nekrščanski zahtevi tako vztrajno uprla. Upala je, da ga bo z ljubeznijo že še spreobrnila. Saj ga je s potrpljenjem že večkrat potolažila. Tudi to je vedela, da jo ima rad. Saj ji je še danes rekel, da si ne ve večje nesreče, kakor če bi spoznal, da ga ona nima več rada. Ljubezen dela čudeže. Sicer pa naj pride karkoli, svoje vere ne bo zatajila. Rajši bi umrla, kakor da bi se Bogu in cerkvi izneverila.

Drugo jutro, bila je nedelja, se je nedelno oblekla in šla k opravi. Ko se je vrnila, jo je mož mrko pogledal, rekel pa ni nič. V četrtek je bilo Križovo. Tilka je šla spet v lepi prazni obleki k prvi maši, popoldne pa še k večernicam. Ko se je vrnila, se je mož obregnil:

»Ti nalašč toliko v cerkev letaš, da bi mene jezila.«
»Kaj še, Jurij!« je odgovorila prijazno. »Ti me skrbiš in moram veliko moliti zate.«

»Je čisto nepotrebno. Bolje bi bilo, da bi ubogala.«

»Saj veš, Jurij: Boga moramo bolj poslušati kakor ljudi.«

»Rečem ti, da se boš zaradi svoje trme še bridko kesala. Mož in žena ne moreta ostati skup, če vleče eden sem, drugi tja.«